

Verslag van de hoorzitting PRS/PRV op 24 september 2012

Aanwezig namens Provinciale Staten: drs. A.H.L. Kocken (voorzitter), mw.drs. U.P. Blom (PvdA), mw. P. Doornenbal-van der Vlist (CDA), dhr. G.A. de Kruif (CDA), dhr. J. Fastl (GroenLinks), drs. C. de Heer (ChristenUnie), ir. N.J.P. Hoefnagels (D66), ing. D. Kiliç (PvdA), mw.drs. A.M.C. Mineur (SP), ing. H.N. Scherer (PVV), dhr. W. van der Steeg (PvdD), dhr.dr. I. Thonon (D66) en dhr. G.H.J. Weierink (VVD);

Aanwezig namens Gedeputeerde Staten: drs. R.W. Krol

Van ambtelijke zijde aanwezig:

Dhr. L. Graafhuis (van 13.00 uur tot 13.20 uur), drs. H. Schoen (adjunct-griffier) en mw. M.J. Strijbos (verslag).

Opening

De voorzitter opent de hoorzitting en heet de aanwezigen welkom, in het bijzonder de sprekers. Spreker schetst het kader van de bijeenkomst. Hij memoreert dat de concept PRS/PRV ter inzage heeft gelegen in het voorjaar van 2012. Hier zijn bijna 300 zienswijzen op ingekomen. Een aantal indieners heeft ervoor gekozen om hun zienswijze mondeling toe te lichten in de hoorzittingen van deze middag, van donderdagavond en 1 oktober. Sprekers krijgen maximaal vijf minuten spreektijd waarna gedurende vijf minuten Statenleden de gelegenheid krijgen om vragen te stellen en deze beantwoord kunnen worden.

G.S. zullen de bijeenkomsten benutten om nogmaals naar de Nota van Beantwoording te kijken. P.S. wegen vervolgens de voorgestelde beantwoording van G.S. bij het vaststellen van de uiteindelijke Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie en Provinciale Ruimtelijke Verordening.

Spreker geeft het woord aan de eerste spreker.

De heer A. de Jong namens de gemeente Eemnes.

De inspreektekst van de heer De Jong is als bijlage 1 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer De Heer vraagt hoeveel agrariërs maïs telen en hoeveel percelen dit betreft.

De heer De Jong licht toe dat er niet heel veel maïs wordt verbouwd. Hij meent dat het 5 tot 10 hectare betreft.

De voorzitter bedankt de heer De Jong voor zijn inspraak. Spreker geeft hierna de tweede spreker het woord.

De heer Kwint namens Kennemerlandbeheer.

De inspreektekst van de heer Kwint is als bijlage 2 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De Statenleden maken geen gebruik van de mogelijkheid tot het stellen van vragen.

De voorzitter bedankt de heer Kwint voor zijn inspraak. Spreker geeft hierna de derde spreker het woord.

Wethouder D. Moolenburgh namens gemeente De Ronde Venen

De inspreektekst van de heer Moolenburgh is als bijlage 3 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer Balemans reageert op de opmerking van de heer Moolenburgh dat hij bij voorkeur zou zien dat de Bongronden weer in de rode contour zouden vallen. De argumentatie van het college is, dat de gemeente voldoende ruimte heeft voor woningbouwlocaties en het dus op die gronden niet nodig heeft. Het zal niet zo zijn dat men toevoegt om het toevoegen, dan zullen andere woningbouwlocaties niet meer gekwalificeerd moeten worden. Welke andere woningbouwlocaties zouden dan niet meer worden gekwalificeerd?

De heer De Heer memoreert de arbitraire grens van de EHS bij de Vinkeveense Plassen. Als de heer Moolenburgh ervoor pleit om alle legakkers met verblijfsrecreatie buiten de EHS te zetten, krijgt men dan niet een heleboel kleine enclaves die middenin het water liggen (waar nu verblijfsrecreatie op zit) en die dan enclave worden binnen de EHS? Hoeveel percelen betreft dit?

De heer Thonon sluit zich aan bij de heer Balemans wat de vraag over de rode contour betreft. De heer Moolenburgh geeft aan geen windmolenlocatie te willen in het noorden van de gemeente en spreker vraagt waar volgens hem wel locaties zouden zijn waar windmolens landschappelijk ingepast kunnen worden.

In de zienswijze staat dat de gemeente graag groenblauwe diensten wil stimuleren voor landbouwgebieden binnen de groene contouren. Spreker vraagt hoe de heer Moolenburgh dit voor zich ziet.

De heer De Kruif sluit zich aan bij de vraag van de heer Balemans.

Mevrouw Blom heeft een vraag over de door meerdere gemeenten ingediende algemene zienswijze over flexibiliteit en aandacht voor decentralisatie. Zij vraagt hoe de heer Moolenburgh dit ziet in relatie tot het oprekken van de rode contouren. In de afweging van de provincie is het juist een punt dat men vaak merkt dat gemeenten willen oprekken, meer dan de provincie omdat de provincie de verantwoordelijkheid heeft voor het hele provinciale gebied en natuur en landschap. Dat maakt dat men soms wat huiverig is om al te gemakkelijk te zeggen dat gemeenten het zelf kunnen doen.

Met betrekking tot de Bongronden licht de heer Moolenburgh toe dat de contour zoals die nu is ontstaan, het gevolg is van het feit dat er een rand open is gelaten. Uiteindelijk is daar een deel bij getrokken om de winkelbuurt mogelijk te maken. Tegelijkertijd denkt de gemeente dat er voldoende argumenten zijn, ook vanuit de woningbouwbehoefte in en rond Abcoude, om in ieder geval het stukje van de Bongronden er alsnog bij te trekken. Dit is dus wel degelijk additioneel ten opzichte van hetgeen er in de winkelbuurt wordt ontwikkeld.

In antwoord op de vraag over de arbitraire grenzen noemt hij als voorbeeld Waterrijk, waar men te maken heeft met verblijfsrecreatie en voor een deel permanente bewoning. Het is lastig voor de gemeente om daar in de handhaving op een goede en evenwichtige manier mee om te gaan. Het is lastig te verkopen wanneer men bijvoorbeeld ergens wel permanente bewoning toestaat omdat het net buiten de contour valt óf niet. Hij kan niet inschatten om hoeveel gebieden het gaat, maar het gaat er de gemeente om om eenduidigheid te krijgen over de wijze waarop men binnen deze gemeente met die vraagstukken om kunnen gaan.

Het feit dat de gemeente heeft aangegeven op één plek geen windmolens te willen, betekent niet dat hij een pasklaar antwoord heeft over waar de gemeente dit wel zou willen. Deze discussie speelt niet binnen de gemeente op dit moment, althans niet zodanig dat spreker dit de Statenleden kan voorleggen.

De heer Moolenburgh blijft het antwoord schuldig op de vraag van de heer Thonon over de groenblauwe diensten. Hij zegt toe hier apart op terug te zullen komen.

In reactie op de vraag van mevrouw Blom antwoordt hij dat de gemeente er in de praktijk tegenaan loopt dat er over het algemeen, met name in de landbouw, voldoende innovatiekracht aanwezig is om tot vernieuwing te komen. De vorige week vond er in het Provinciehuis nog een discussie plaats over innovatie in veestallen. Door G.S wordt op een goede manier gezegd dat er met G.S. is te praten op het moment dat er meer flexibiliteit wordt gevraagd en dat dit kwaliteit toevoegt. Zijn wens is echter dat de partijen dit in de praktijk met elkaar overeen kunnen komen.

De voorzitter bedankt de heer Moolenburgh voor zijn inspraak. Spreker geeft hierna de vierde inspreker het woord.

De heer H. Veldhuizen namens LTO-noord.

De inspreektekst van de heer Veldhuizen is als bijlage 4 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer De Kruijff vraagt naar de definitie van grondgebonden landbouw. Hij begrijpt de moeite die de heer Veldhuizen heeft met de 2,5 gve en vraagt of de heer Veldhuizen de complete definitie van grondgebonden landbouw wil schrappen of dat hij een beter alternatief heeft.

De heer Scherer begrijpt dat de heer Veldhuizen het aantal dieren per hectare geschrapt geschrapt wil zien. De provincie zal daar niet enthousiast over zijn en wil geen gigantische dierenfabrieken. Hij vraagt de heer Veldhuizen om aan te geven wat LTO een acceptabel maximum vindt.

De heer Thonon sluit zich aan bij de vorige twee sprekers.

In zijn zienswijze staat dat de heer Veldhuizen de groene contour bij de westboog van de kaart wil hebben: 'de groene contour is hier ingetekend zonder afweging van particulier en landbouwbelang'. Spreker vraagt naar wat deze belangen precies inhouden.

In de PRS of PRV is een bepaling opgenomen dat nieuwe natuur binnen de groene contour geen nadelige invloed mag hebben op landbouwbedrijven. Hij vraagt of het niet voldoende waarborg is dat de nieuwe natuur, die EHS wordt binnen de groene contour, niet de uitbreiding of het landbouwbedrijf hindert.

Mevrouw Blom sluit zich aan bij de vragen over de grondgebonden landbouw.

De heer Veldhuizen stelt vragen bij de definitie van grondgebonden landbouw, ook met het argument dat het totaal onwerkbaar is en dat hij graag mogelijkheden heeft om grote stallen te vullen met een heleboel koeien die dan minder direct verband hebben met de hoeveelheid grond die de boeren erbij krijgen. Zij vraagt of het dan nog wel om grondgebonden landbouw gaat, gaat het niet veel meer de richting op van intensieve landbouw?

De heer Veldhuizen stelt allerlei v ragen bij het Akkoord van Utrecht en mevrouw Blom vraagt of de heer Veldhuizen nog wel achter het Akkoord van Utrecht staat.

De heer Fastl memoreert dat alle partijen lang hebben geworsteld met de bouwblokgroottes, met contouren, over waar wel of niet. Nu wordt aandacht gevraagd voor de groeimethodiek die er bij veehouderijen is, iets waar men aan moet voldoen en wat nog niet mogelijk is omdat het economisch nog niet haalbaar is. Het valt hem echter op dat er vanuit LTO een soort 'methodiek van voldongen feiten' wordt gebruikt: er is een bestaande situatie en daarom is iets anders dan wat men wil niet mogelijk. Spreker had meer creativiteit verwacht over in hoeverre er dingen wel mogelijk zijn binnen de bestaande grenzen. Hij vraagt de heer Veldhuizen om

ook te kijken naar in hoeverre er wel dingen mogelijk zijn binnen de grenzen van nu. Zo wordt precies de angel eruit gehaald en bepaald waar de exacte belemmeringen zitten. Een voorbeeld van de 'methodiek van de voldongen feiten' is: we moeten wel groter worden omdat Albert Heijn zo gemeen is om ons 2 % minder te geven.

De heer De Heer vraagt of er wel een formulering voor de PRS te bedenken is met de korte termijnafspraken over de groene contour én de lange termijnafspraken over de EHS na functieverandering.

De heer Balemans sluit aan bij de opmerking van de heer Fastl.

De heer Veldhuizen geeft aan dat het groeimodel van een bedrijf is dat het bedrijf geleidelijk groeit met de veestapel, de PRS eist dat van tevoren alles klaar is. Dit is een praktisch probleem en niet een principieel probleem als het gaat om de bouwblockgrootte. Hij vraagt of de heer Veldhuizen een suggestie heeft voor een oplossing van dit probleem.

In reactie op de vraag van de heer De Kruif merkt de heer Veldhuizen op dat er in de landbouwwetgeving ongelooflijk veel vast ligt. Een jaar tevoren moet men al aangeven waar de mestplaatsen van het jaar daarop zijn. De benoeming van de 2,5 gve ligt dus vast in de wetgeving. Daar komt bij dat de landbouw grondgebonden blijft, alleen met grotere bedrijven. Wanneer men over 180 koeien spreekt, ligt de grond bijna nooit dicht bij huis. Er zijn veel constructies te bedenken waarop men die grond tot zijn areaal mag toerekenen in de mestwetgeving. Dat is voldoende waarborg, het hoeft niet nog een keer in de PRS te worden vastgelegd.

Hij antwoordt de PVV-fractie dat het uiteindelijk de consument is die het acceptabele maximum bepaalt. Boeren zitten niet te wachten op een verdubbeling van het werk als dat financieel niet nodig zou zijn. Maar met de huidige marges moet men heel scherp aan de wind zeilen om een boterham over te houden.

De vraag van de D66-fractie over de westboog is een heel specifieke. De westboog is niet benoemd als een groene contour omdat daar geen enkele aansluiting is met de EHS. Ook als men daar op termijn natuur van zou willen maken, schiet dit niet op: groene contour is bedoeld om te vrijwaren dat er dingen gebeuren die de landbouw of natuur in de weg zouden kunnen zitten. LTO kan zich niet voorstellen waarom er in de westboog natuur ontwikkeld zou moeten worden als dat geen toegevoegde waarde heeft voor de EHS.

Hiermee heeft hij tevens de vraag van mevrouw Blom beantwoord. Met het stoppen van veel bedrijven en het doorgroeien van andere worden ze groter, maar daarmee niet intensiever omdat men de grond blijft gebruiken. Zij staan dan alleen in grotere hoeveelheden bij elkaar.

De heer Veldhuizen staat achter het Akkoord van Utrecht. Dit is echter afgesloten om een onderhandelingspositie te hebben in de landelijke discussie. Daarna heeft ook de provincie Utrecht landelijk afspraken gemaakt over hoe de EHS er uit moet zien. Er is landelijk afgesproken, nadat het Akkoord van Utrecht is afgesloten, dat in 2013 duidelijk wordt hoe de EHS er uit moet zien. In de PRS wordt de mogelijkheid open gehouden dat de EHS toch gaat groeien. Spreker hoopt dat de Statencommissie zich realiseert dat er dan een verdunning kan optreden van de voor het beheer van de EHS beschikbare gelden.

Desgevraagd wijst spreker er op dat, als er één sector innovatief is, dit de agrarische sector is. Deze heeft altijd moeten handelen met aan de ene kant een markt die gedwongen zaken oplegt en aan de andere kant moet men het buitenland vóór blijven. Innovatie kan in de kiem worden gesmoord door de ontwikkelgrenzen te minimaliseren, er moet ruimte worden gegeven om innovatief bezig te zijn. Er wordt nu bijvoorbeeld heel erg gefocust op bouwblockgrootte, terwijl alle innovatieve stallen die op dit moment worden ontwikkeld uitgaan van een enorm ruimtebeslag, spreker heeft zelfs een artikel gezien over het wonen boven de boerderij.

Er wordt nog volop ontwikkeld, maar dan moet dat ook kunnen. Op sommige punten wordt de PRS wel erg dichtgetimmerd met dubbele regels. LTO pleit ervoor dat die niet nodig zijn. In reactie op de vraag van de heer De Heer wijst spreker er op dat de PRS vast ligt voor tien tot vijftien jaar. Een ontwikkelruimte die te overzien is, ook voor een boer. Maar wat niet is te overzien, is hoe de landbouw eruit ziet over vijftien jaar. LTO wil ervoor zorg dragen dat er voldoende ruimte binnen de PRS is om dan niet tot de conclusie te komen dat de landbouw op slot is gezet.

De heer Balemans herinnert aan zijn vraag naar een suggestie voor een oplossing van het probleem dat enerzijds het groeimodel van een bedrijf is dat het bedrijf geleidelijk groeit met de veestapel en dat anderzijds de PRS eist dat van tevoren alles klaar is.

De heer Veldhuizen is van mening dat theorie en praktijk elkaar hier kruisen. Vroeger werd er in kleine stapjes uitgebreid. Tegenwoordig ziet men dat er een compleet nieuwe stal wordt neergezet die dubbel zo groot is. Zoals de gve-discussie nu in de PRS staat, zou dit betekenen dat vanaf het moment dat de agrariër de vergunning aanvraagt, hij de grond al moet hebben die bij de grote stal past terwijl men dan hectares over heeft. Daar heeft spreker geen oplossing voor. Hij ziet achter de tekst van de PRS de uitdrukking 'de mens lijdt het meest van hetgeen hij vreest'.

De heer Thonon wijst op zijn eerdere vraag over de groene contour en natuurontwikkeling. Hij citeert uit de PRV: 'de omliggende agrarische bedrijven worden niet in hun bedrijfsvoering belemmerd'. Hij vraagt of dit niet voldoende waarborg is dat er geen belemmering voor het agrarisch bedrijf zal zijn.

De heer Veldhuizen zegt zijn leven lang al langs de EHS te zitten. Al die tijd wordt gezegd dat men geen last heeft van de EHS als men dat niet wil. Maar banken denken daar anders over. Men moet zich realiseren dat hetgeen in de PRS wordt opgeschreven een andere uitwerking kan hebben dan wordt bedoeld. LTO is niet tegen ontwikkeling van natuur in de groene contour, sterker nog, met het agrarisch natuurbeheer kunnen agrariërs hier een heel grote rol in spelen. De vraag is echter of het kind niet met het badwater wordt weggegooid door het daarna EHS te benoemen. Dat zal een drempel voor ondernemers opwerpen om natuur te ontwikkelen omdat zij misschien wel deels natuur willen ontwikkelen en deels door willen gaan met hun bedrijf. Als dit op die wijze wordt ingevoerd, schiet de provincie zichzelf in de voet.

De voorzitter bedankt de heer Veldhuizen voor zijn inspraak. Spreker geeft hierna de vijfde inspreker het woord.

Mevrouw Kooijman over het bedrijventerrein Kromwijkerwetering Woerden

De inspreektekst van mevrouw Kooijman is als bijlage 5 bij het verslag gevoegd. Korteidshalve zij verwezen naar de inhoud.

Mevrouw Doornenbal is van mening dat mevrouw Kooijman duidelijk heeft verwoord wat zij wil en waarom. Zij vraagt welke gemeenten overcapaciteit van bedrijventerrein hebben. Mevrouw Kooijman heeft de indruk dat gemeenten meer ruimte vragen dan zij nodig hebben, als dan niet alles wordt toegezegd, hebben zij wat ze willen. Zij heeft vernomen dat in Lopik en in de buurt van IJsselstein nog ruimte over is. Los daarvan is er in Woerden ook ruimte over. Maar dit plan hoeft dus niet door te gaan: nu het grote bedrijf er niet komt, is er voor kleinere bedrijven nog voldoende plek. De grondslag onder het plan is daarmee verdwenen.

De voorzitter bedankt mevrouw Kooijman voor haar inspraak. Spreker geeft hierna de zesde inspreker het woord.

De heer H. van Vuuren over het bedrijventerrein Kromwijkerwetering Woerden

De inspreektekst van de heer Van Vuuren is als bijlage 6 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

Spreker wijst erop dat in de Nota van Beantwoording de verwijzingen hier en daar niet juist zijn: bij de nominatieve opsomming zijn andere verwijzingen dan bij de numerieke opsomming.

De heer Thonon is van mening dat de heer Van Vuuren zeer stellig spreekt. Hij vraagt hem of dit wetgeving is of dat zijn ideeën op een stellige manier worden gepresenteerd.

De heer Van Vuuren licht toe dat hij deze stelling in overleg met zijn jurist heeft geponeerd.

De voorzitter bedankt de heer Van Vuuren voor zijn inspraak en kritische opmerking. Spreker geeft hierna de zevende inspreker het woord.

De heer B. Feis namens Stichting Groene Hart

De inspreektekst van de heer Feis is als bijlage 7 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer Scherer refereert aan het feit dat de heer Feis tegen de uitbreiding is bij Vianen, Hoef en Haag, al heeft hij daar zojuist niet over gesproken. Hij vraagt om een toelichting hierop. De heer Feis zegt blij te zijn dat een aantal zoeklocaties voor windturbines is geschrapt. De provincie hanteert de kwaliteit van het landschap als criterium.

De Stichting vindt het wel jammer dat de provincie de windlocatie in de Vijfheerenlanden in stand houdt. Dit is een kwetsbaar gebied, het betreft een landschap met vriendcultuur en het is onderdeel van de Hollandse Waterlinie.

De heer Scherer herinnert aan zijn vraag over Hoef en Haag, een uitbreiding van een woonwijk bij Vianen.

De heer Feis vertelt dat Hoef en Haag ook een locatie is die de Stichting niet noodzakelijk vindt zolang er elders in de provincie een locatie ligt en o.a. Rijnenburg en Leidsche Rijn zijn nog niet volledig afgebouwd.

De voorzitter bedankt de heer Feis voor zijn inspraak. Spreker geeft hem hierna wederom het woord als achtste inspreker.

De heer B. Feis, nu namens de Unie van Vestingsteden

De inspreektekst van de heer Feis is als bijlage 8 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer De Heer vraagt of de OHWL leeft bij de betreffende gemeenten. Hebben de gemeenten in hun bestemmingsplannen planologisch iets geregeld rondom de erfenis die daar ligt?

De heer Feis licht toe dat het bij sommige gemeenten leeft, bijvoorbeeld bij Naarden en Gorkum. Gorkum voert een heel actief beleid, denk daarbij aan de vestigingsdriehoek waarbij Gorkum samen met Loevestein en Woudrichem de promotie verzorgt. Het is hem niet bekend of er in de bestemmingsplannen echt specifieke bepalingen zijn opgenomen. Wel heeft hij begrepen dat de Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed de wallen en singels op kaart gaat zetten. Van die zijde komt dus een impuls om de zaak, met de gemeente samen, beter te omschrijven.

De voorzitter bedankt de heer Feis voor zijn inspraak. Spreker geeft hierna de negende inspreker het woord. Omdat dit meerdere organisaties betreft, zijn er twee insprekers en is

tevorens bepaald dat zowel voor de inspraak als voor het stellen van vragen 10 minuten beschikbaar is.

Mevrouw V. Geelen en mevrouw F. Hijmans van den Bergh namens het Oostbroeksamenwerkingsverband en de NMU.

De inspreektekst van de dames Geelen en Hijmans van den Bergh is als bijlage 9 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer De Kruif vraagt naar de grenscorrecties en de EHS. Hij begrijpt dat er kennelijk elementen af zijn gehaald bij het Akkoord van Utrecht. Zijn er ook elementen toegevoegd? Uitbreiding van een bouwblok werd als onomkeerbaar gesteld. Spreker vraagt waarom een bouwblok van 1,5 hectare niet onomkeerbaar is en een bouwblok van 2,5 hectare wel. Iedereen mag tot 1,5 hectare uitbreiden.

De heer De Heer refereert aan de vorige inspreker die ervoor pleitte om de Oude Hollandse Waterlinie ook op te nemen. Hij vraagt of de sprekers van mening zijn of dit op het gebied van groen of natuur winst op zou leveren.

Mevrouw Geelen licht toe dat er, om recreatieve ontwikkelingen mogelijk te maken en in verband met de bepaling van kleiner dan 5 hectare, plekken op de Heuvelrug zijn waar kleine stukjes EHS zijn gewijzigd. Zij meent dat er niet substantiële wijzigingen zijn die het functioneren van de EHS tekort doen. Voor de houtkades geldt dit wel. Op die schaal zijn er niet zomaar elementen uit de EHS gehaald. Om recreatieve ontwikkelingen mogelijk te maken is binnen de EHS wel gekeken naar hier een stukje af en daar een stukje bij. Er is per saldo dus niet veel EHS verloren gegaan of toegevoegd. Er is een uitzondering van de Waalse Waard als onderdeel van het project Ruimte voor de Rivier. Daar is binnen de saldering binnen het project een ecologische verbindingzone wel als EHS aangemerkt. Dat was nodig om de lagere natuurdoelen daar te realiseren.

Mevrouw Geelen kan zich goed voorstellen dat men op de OHWL een EHS-bescherming wil.

Mevrouw Hijmans van den Bergh gaat in op de vraag van de heer De Kruif over de onomkeerbaarheid. Zij meent dat, als het over de groene contour gaat, ook 1,5 hectare in nieuwe situaties een onomkeerbare situatie oplevert. Het gaat erom dat de groene contour is bedoeld als een gebied dat belangrijk is voor het functioneren van de EHS. De reden dat er überhaupt een groene contour is, is gelegen in de financiën: er is domweg niet voldoende geld om de EHS te realiseren. In haar ogen is dit echter een EHS in spé en daar zou men geen onomkeerbare ontwikkelingen mogelijk moeten maken die bijten met het uiteindelijk realiseren van de EHS in dat gebied. In die zin is er wat haar betreft geen verschil tussen 1,5 en 2,5 hectare. Omdat er echter in de voorliggende Structuurvisie specifiek voor de groene contour nu ook 2,5 hectare uitbreiding van het bouwblok is toegestaan, wil zij de aandacht van de Statenleden hierop vestigen.

De voorzitter bedankt de dames Geelen en Hijmans van den Bergh voor hun inspraak. Spreker geeft hierna de tiende inspreker het woord.

Mevrouw Strijland namens de 'onbewust onmondigen'.

De inspreektekst van mevrouw Strijland is als bijlage 10 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

Mevrouw Strijland gaf aan dat, als er een gentech bedrijf in de buurt van haar biologisch bedrijf

komt, haar certificering gevaar loopt. De heer Van der Steeg vraagt om een toelichting hierop.

De heer De Heer vraagt of er in de omgeving van het bedrijf van mevrouw Strijland al gentech bedrijven zijn of dat er bedrijven in de Stichtse Vecht zijn die aangeven dit te gaan doen.

De heer Scherer sluit zich aan bij de vraag van de heer Van der Steeg en vraagt tevens of dit te maken heeft met iets dat in de PRS staat.

De heer Fastl memoreert dat er in Europa discussies worden gevoerd over het toelaten van gentech. Hij vraagt in hoeverre er dingen qua regulering aan komen op het gebied van gentech, waar de provincie met de Structuurvisie en Verordening op in zou kunnen of moeten spelen.

Mevrouw Strijland antwoordt de heer Fastl dat de Raad Milieu van de Europese Unie op 4 december 2008 enkele conclusies heeft aangenomen. Dit stuk is bijgevoegd. Er zijn dus mogelijkheden om een gentechvrije zone in te stellen. Die kan echter alleen bestaan bij een zo breed mogelijk gebruik. Zij heeft het voorstel over de EHS gedaan omdat die dan ook inzichtelijk wordt gemaakt. Mensen hebben nu het idee dat dit alleen maar geld kost, maar zij zien er niets aan. Als men op die wijze kan vertellen dat men werkt in de biodiversiteit en dat dit ook wordt gezien, is dit ook een recreatieve beleving. Het zal ook een pluspunt zijn voor de landbouw omdat er een onderscheid wordt gemaakt, daarin kunnen mensen zich beter profileren.

Wat haar certificering betreft: er wordt gesteld dat er een bufferzone moet zijn van een aantal honderd meter tussen haar maïsbouw en de maïsbouw van de buurman. Als een *bij* zich daaraan zou houden... Zij hoorde van projecten in Zeeland met genetisch gemanipuleerde populieren: vanaf twintig kilometer hoogte komt het Nederland in. Het is dus niet een wassen neus, het is een begin.

Men moet het positief zien, maar het is zaak de kennis over te dragen. De provincie Friesland heeft aangegeven niet voldoende te weten. Zij adviseert dan te wachten.

Op de vraag van de heer De Heer antwoordt mevrouw Strijland bevestigend.

De voorzitter bedankt mevrouw Strijland voor haar inspraak. Spreker geeft hierna de elfde inspreker het woord.

De heer M. Boom namens de NAJK

De inspreektekst van de heer Boom is als bijlage 11 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

Mevrouw Blom valt op dat de heer Boom de eisen voor bedrijven tussen 1,5 en 2,5 hectare bouwblok opvat als toename van de regels. Maar in feite hebben alle partijen gezegd dat hier een maximum aan gesteld moest worden, er is ook een burgerinitiatief geweest. Eigenlijk lag de grens op 1,5 hectare. De heer Boom zou ook tevreden kunnen zijn over het feit dat er meer mogelijkheden zijn gekomen. Zij vraagt waarom hij dat wat niet kan, benadrukt.

De heer De Kruif memoreert dat in de laatste Statenvergadering over TOP-stallen is gesproken, een project waar ondernemers die van 1,5 hectare groter willen aan kunnen voldoen. De provincie dacht dat dit project innovatie zou kunnen ondersteunen. Hij vraagt of inspreker kansen ziet voor een dergelijk project en of dit toegevoegde waarde voor de landbouw zelf kan hebben.

De heer Fastl begrijpt de dilemma's die spelen, bij de inspraak van LTO kwamen de dilemma's ook naar voren. Moet men meegaan in het proces? Inspreker brengt naar voren dat er in de

Utrechtse supermarkten producten liggen die onder andere voorwaarden worden geproduceerd dan die de provincie oplegt aan de agrariërs. Wellicht moet de provincie proberen te bereiken dat in de provincie Utrecht de supermarkten dezelfde eisen gaan stellen. De heer Boom zegt dat die ruimte ook enigszins aan de Utrechtse agrariërs moet worden gegeven. Dit vindt spreker iets te gemakkelijk. De inspreker gaf ook aan dat het aantal bedrijven minder wordt, dit is iets dat mede in gang is gezet door de schaalvergroting die ontstaat.

Deze discussie heeft twee kanten. De heer Boom noemt de ene kant. De heer Fastl vraagt welke mogelijkheden er wél liggen binnen de regels die de provincie misschien nog niet heeft gezien. Regels hoeven niet heel veel te veranderen om toch openingen te creëren voor bedrijven om verder te gaan, bijvoorbeeld door opsplitsing van locaties.

Mevrouw Mineur laat weten dat de SP onderzoek heeft gedaan onder boeren in Nederland. Hieruit blijkt dat maar liefst 82 % van de boeren aangeeft liever een normaal bedrijf te hebben dan een megabedrijf, als de boer daar een fatsoenlijke boterham mee zou kunnen verdienen, 16% zegt dat megastallen een goede ontwikkeling is. Het overgrote merendeel zegt dus liever een goede prijs te hebben dan subsidie. Zij vraagt of de heer Boom dit herkent.

De heer Boom antwoordt mevrouw Blom dat de sector heel blij is met 1,5 tot 2,5 hectare. Veranderingen moeten volgens hem uit de markt komen. De overheid bestaat voor marktimperfecties. Als de consument in de winkel aangeeft wat hij wil, wordt dat geproduceerd. Er zal ook een deel worden geproduceerd voor de buitenlandse markt, er zijn verschillende types ondernemers. Maar iets dat bottom-up wordt gestimuleerd, werkt beter dan iets dat top-down wordt gestimuleerd. De extra regelgeving ziet zijn organisatie als top-down. De landschapsinpassing is daarbij een heel belangrijk punt. De uitstraling van een bedrijf, dat wat de burger ziet als hij voorbij rijdt, is heel belangrijk. De agrariërs hebben daar de afgelopen jaren te weinig aandacht aan besteed, maar ook de overheid bij gewone ontwikkelingen buiten bouwblokvergroting om. Zijn organisatie is dus heel blij met de extra mogelijkheid. Het Reconstructieplan bood in eerste instantie ook meer ruimte. Naar aanleiding van het burgerinitiatief is de discussie ontstaan en ontstond het woord megastallen.

In reactie op de vraag van de heer de Kruif laat de heer Boom weten zeker kansen te zien. Vanuit de markt komt de vraag naar concepten. Duidelijk moet zijn dat, als er een klein deel teveel wordt geproduceerd, de markt wordt verstoord. Een voorbeeld: op dit moment is er krapte bij de varkens die op de markt komen en de prijs schiet omhoog. Op het moment dat dit binnen de concepten wordt gestuurd door standaardisering, wordt dit verstoord. Men gaat richting een verdienmodel waarin ondernemers kunnen kiezen in concepten. Als de overheid dit te veel met regels verplicht, wordt de markt verstoord.

Hij antwoordt de heer Fastl dat de organisatie met name openingen en kansen ziet in het landschap en de architectuur. Welzijn ziet men niet aan de buitenkant van een stal, al zijn er initiatieven waarbij met webcams in de stal kan worden gekeken. De openingen zullen moeten worden benut om de agrarische sector, met name de intensieve veehouderij, positief onder de aandacht te brengen. Het vlees dat op de normale wijze binnen de huidige wet- en regelgeving wordt geproduceerd is nog steeds het meest gekochte stuk vlees

In reactie op de vraag van mevrouw Mineur antwoordt de heer Boom dat er middels het burgerinitiatief is aangegeven dat er aandacht moest komen voor megastallen. Omvang zegt echter niet alles. Er zijn Europese en landelijke regels, volgens zijn organisatie is het niet nodig om als provincie Utrecht extra regels aan ondernemers op te leggen. Vanuit de markt wordt er naar gevraagd of niet.

Mevrouw Mineur wijst erop dat genoemd onderzoek onder de boeren zelf is gehouden. Daaruit blijkt dat een overgroot deel van de boeren helemaal niet zit te wachten op een megastal. Het belangrijkste is dat zij een goede boterham verdienen.

De heer Boom zal het woord megastal niet snel in de mond te nemen, over die term wordt nog discussie gevoerd. De intensieve bedrijven in Utrecht die groeien doen dat omdat het past binnen hun investeringspatroon of omdat het nodig is om te voldoen aan het besluit Huisvesting, aan het Varkensbesluit 2013 of het Legkippenbesluit 2012. Wat dit laatste betreft: om niet achteruit te gaan in dierenaantallen moesten er stallen worden bijgebouwd.

Er zijn verschillende typen ondernemer: de één verbreedt door zorg toe te passen, de andere ondernemer verdiept door biologisch te worden en weer een andere kiest voor schaalvergroting. Het is geen moeten, de ondernemer kiest daarvoor. Zijn organisatie vraagt vrijheid van ondernemerschap binnen de wet- en regelgeving.

De voorzitter bedankt de heer Boom voor zijn inspraak. Spreker geeft hierna de twaalfde inspreker het woord.

De heer E. Visscher namens de Stichting Beter Zeist

De inspreektekst van de heer Visscher is als bijlage 12 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer Visscher meent dat de woningbouwopgave in Zeist omlaag moet. De heer Thonon meent dat, sec bekeken, het niet veel uitmaakt hoeveel Zeist bouwt, als het maar binnen de rode contouren is. Hij vraagt of de heer Visscher misschien juist uitbreidingslocaties niet wil.

De heer Visscher wijst erop dat dit concreet in hun zienswijze is opgenomen. In algemene zin is de Stichting van mening dat Zeist groen is en dat het groen zoveel mogelijk moet worden behouden. Dat is de wens van de bewoners, de buurtorganisaties en de milieuorganisaties. Het kan weliswaar binnenstedelijk, maar de vraag is wat men dan over houdt.

Daarbij komt dat er een aanslag is op de groene zones om Zeist en om Utrecht. Zeist ligt ingeklemd tussen de groene zones en die wil de Stichting graag behouden.

De voorzitter bedankt de heer Visscher voor zijn inspraak. Spreker geeft hierna de dertiende inspreker het woord.

De heer P.G.E.F. Augustinus namens Vrienden Soester Eng

De inspreektekst van de heer Augustinus is als bijlage 13 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer De Kruijff vraagt wat de inspreker precies voor extra's ziet in de categorie Cultuurhistorische Waarde buiten de CHS boven de bescherming die in de PRS wordt geboden.

De heer Augustinus meent dat dit net een stapje hoger zou betekenen dan wat op gemeentelijk niveau wordt gedaan. Op gemeentelijk niveau is dit gedeelte sinds 1992 beschermd dorpsgezicht. Desalniettemin moet er regelmatig worden gevochten om te voorkomen dat er van alles gebeurt aan de rand. Op dit moment zijn er plannen om juist in de randzone te gaan bouwen. Daar moet hij dan bovenop zitten. Het is bijzonder plezierig als dan kan worden verwezen naar de PRS die ook die grote waarde herkent en erkent.

De heer De Heer vraagt wat de grondeigenaren en de grondgebruikers van dit pleidooi vinden. Ook vraagt hij zich af hoe uniek dit gebied is, zijn er essen elders op de Heuvelrug of in Nederland die een even grote cultuurhistorische waarde hebben? Zo ja, hebben die een vergelijkbaar stempeltje gekregen van hun provincie?

De heer Hoefnagels memoreert de bezwaren van de inspreker tegen de term 'verre van gaaf'. Hij vraagt of, mocht dit in de Nota van Beantwoording worden aangepast maar dat de provincie het toch aan de gemeenten laat, de inspreker het gevoel zal krijgen dat de provincie dit wel degelijk een bijzonder gebied vindt.

De heer Augustinus vertelt dat er ongeveer 25 eigenaren zijn. Er is een platform dat de Stichting ondersteunt, hier maakt ook LTO deel van uit. LTO, de boeren onder de eigenaren dus, is hier een groot voorstander van. Dit betreft dus niet de gemeente. Uit de stukken kan de provincie afleiden dat de gemeenteraad van Soest hier positief tegenover staat. Met een aantal eigenaren uit de hoek van de projectontwikkelaars (die hier en daar stukken grond hebben aangekocht met het oog op toekomstige ontwikkelingen) is niet gesproken. De Stichting wil die graag ver weg houden.

Het overgrote deel van de eigenaren zijn boeren die in de polder hun veebedrijf hebben maar voedergewassen verbouwen op de Eng. Die zijn in elk geval vóór.

Binnen Utrecht is de Eng zonder meer uniek. Nergens ligt een dergelijk groot gebied dat nog zo gaaf is binnen de bebouwde kom. In de richting Ede/Wageningen ligt ook een dergelijke eng. Daar geldt hetzelfde voor, daar wordt wel naar gekeken. Maar die ligt buiten de gemeente. Eén van de bijzonderheden van de Eng is nu juist dat het een oase is te midden van de bebouwing, na vijf meter waant men zich in een andere wereld. Spreker meent dat dit voor Nederland een uniek gebied is.

Op de vraag van de heer Hoefnagels geeft de inspreker aan dan erg teleurgesteld te zijn: het gaat de Stichting er juist om een vuist te kunnen maken. Het huidige gemeentebestuur denkt goed mee over het groen houden van het gebied. Maar er zijn ook andere gemeentebesturen geweest. In het blad Tussen Vecht en Eem stonden in 2009 diverse artikelen over Soest. Twee daarvan betroffen de strijd die is gevoerd om de Eng te houden zoals die was. Daar moet continu mee door worden gegaan. Het is fijn als de provincie aangeeft het ook een mooi gebied te vinden, maar de Stichting vindt het toch het mooiste als de provincie het gebied op de kaart aangeeft.

De voorzitter bedankt de heer Augustinus voor zijn inspraak. Spreker geeft hierna de veertiende inspreker het woord.

Wethouder Hollander namens de gemeente Veenendaal

De inspreektekst van mevrouw Hollander is als bijlage 14 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De Statenleden maken geen gebruik van de mogelijkheid tot het stellen van vragen.

De voorzitter bedankt mevrouw Hollander voor haar inspraak. Spreker geeft hierna de vijftiende inspreker het woord. Omdat de inbreng van de vijftiende en zestiende inspreker samenhang vertonen, zullen de insprekers direct na elkaar het woord voeren.

De heer Versloot namens de Stichting Hugo Kotestein

De inspreektekst van de heer Versloot is als bijlage 15 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer Boesten namens de werkgroep behoud Lopikerwaard

De inspreektekst van de heer Boesten is eveneens als bijlage 15 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer Kiliç memoreert dat veel bedrijventerreinen en panden leeg staan, misschien niet in Montfoort maar wel in bijvoorbeeld Woerden. Hij vraagt of het mogelijk is dat Jan Snel daar naar toe verhuist.

De heer Thonon vraagt hoe de inspreker de precedentwerking en de kans daarop ziet bij dit project.

Mevrouw Doornenbal wijst erop dat dit één van de ruimtelijke flaters die is geslagen in de provincie. Dit project zal al gauw een verbetering zijn. Men is nu afhankelijk van de huidige ondernemer. Welke garantie krijgt de provincie dat, stel dat deze ondernemer weg gaat, er ook in de toekomst een goede situatie blijft? Het blijft een enorme flat in een prachtig groene omgeving. Zij vraagt of gesproken wordt over een éxtra hectare ruimte.

De heer Fastl merkt op dat dit niet het laatste restant van de steenindustrie van de Hollandse IJssel is, in het Zuid-Hollandse deel zijn meer restanten.

Eén van de wensen van de provincie is dat de IJssel weer langs het water beleefd kan worden. In hoeverre is er bij het plan voorzien in een passage langs de waterkant?

De heer De Heer memoreert de lange voorgeschiedenis, met allerlei rechtzaken van bewoners tegen het bedrijf. Spreker vraagt of alle rechtzaken zijn ingetrokken of worden ingetrokken als de conceptovereenkomst is getekend.

Is de conceptovereenkomst gesloten voordat de provincie de PRS vaststelt?

De heer Versloot benadrukt dat men echt een proces heeft meegemaakt. Toen de bewoners- en belangengroep voor de eerste maal bijeen kwam, was er een berg oud zeer omdat men veel procedures had lopen. Al jarenlang stonden de partijen juridisch met de hakken in het zand tegenover elkaar. Dat kostte zoveel negatieve energie dat men heeft gezegd: we gaan het anders doen, we komen zelf met een evenwichtig plan waarmee iedereen kan leven. Niet ieders wensen kunnen daarin gehonoreerd worden. Dan wordt ook niet meer naar het verleden gekeken. De eerste twee bijeenkomsten waren zwaar, telkens werd toch naar het verleden gekeken. In de loop van de tijd heeft men de huidige ondernemer beter leren kennen. Spreker heeft de stellige overtuiging dat dit, ook met de ondernemer erbij, een heel mooi plan kan worden.

De garantie voor realisatie moet zijn dat de in de overeenkomst opgenomen bankgarantie ervoor zorgt dat de restauratie van de steenovenschuur en de bazenwoning van € 1.600.000 wordt uitgevoerd. De bankgarantie voorziet ook in een bedrag voor de inrichting van 4,5 hectare natuur en landschap. Er is ook een bankgarantie bedacht voor het in stand houden van natuur en landschap voor een periode van twintig jaar. De gebouwen moeten een nieuwe functie krijgen en zo komt er een prachtig gemeentelijk monument bij.

Wat inspreker betreft zou de conceptovereenkomst getekend moeten zijn vóór het besluit over de PRS. De provincie kan daar ook in meekijken. De bewoners- en belangen groep hecht eraan dat het een heel goed stuk is, men moet niet aanlopen tegen vergeten zaken of niet heldere afspraken. Het landschapsplan geeft duidelijk aan dat dit terrein van meerdere zijden moet kunnen worden belicht en dat het op alle terreinen een verbetering is. Nu is het terrein vanaf de IJssel grotendeels afgesloten. Het is verwilderd, verrommeld en de gebouwen staan op instorten. In het plan is voorzien dat ook vanaf het water een prachtig plaatje ontstaat.

Hij hoopt dat dit proces een precedentwerking geeft. Het was een heel bijzonder proces geweest. Er was zoveel gebeurd dat men zich afvroeg of men er met elkaar uit kon komen. De omwonenden applaudiseerden zelfs na de presentatie.

De heer Kiliç herinnert aan zijn eerdere vraag.

De heer Thonon licht zijn vraag over de precedentwerking toe. Hij heeft begrepen dat Jan Snel heeft uitgebreid terwijl dit daar niet was toegestaan. Hij is dus in overtreding. Het opknappen van de steenfabriek en het verder uitbreiden ziet spreker als een soort van aflaat voor de illegale uitbreiding. Hij ziet daar een precedentwerking in en hij vraagt de heren Versloot en Boesten naar hun mening hierover.

De heer Fastl licht toe dat het hem bij zijn vraag niet alleen ging om de zichtbaarheid van de steenoven. Het plan behelst meer. Het lijkt hem interessant als er een soort groene buffer langs de IJssel ligt vanaf het naastliggende buurtschap richting Montfoort zodat men niet altijd langs de weg wordt geloodst. Is dit in het plan zoals het er nu ligt voorzien?

De heer Boesten laat weten dat hij de vrijdag ervoor van de Stichting Groene Hart een overzicht kreeg van de bedrijventerreinen in de regio. Het motto leek inderdaad te zijn: elke gemeente haar eigen bedrijventerreintje. Daar is zijn werkgroep op tegen, er moet meer naar elkaar en naar revitalisering van bedrijventerreinen in de omgeving worden gekeken. De werkgroep staat 100% achter dit project omdat het landschap daar is verrommeld. Er ligt nu een goede financiële onderlegger om de verrommeling tegen te gaan. In dit geval moet de ondernemer in staat worden gesteld om daar een financiële basis voor te vinden. Dat heeft de werkgroep door eigen berekeningen voorgesteld.

Het heeft de ondernemer veel moeite gekost om akkoord te gaan met de ene hectare. Nu hij akkoord is, meent spreker dat er een oprechte ondernemer staat die gaat voor de kwaliteit van het landschap met alle ingrediënten, zoals het zicht op de Hollandse IJssel vanaf de andere kant en de revitalisering van de steenoven en de directiewoning. Het wordt een mooie plek.

Spreker kan zich voorstellen, het is ook door Jan Snel aangetoond, dat hij op dit terrein wil blijven. Er zijn in het verleden wat ongeregelde heden geweest, de heer Boesten heeft begrepen dat ook de wethouder van Montfoort hierover een soort mea culpa heeft uitgesproken. Spreker kijkt nu echter liever naar de toekomst en naar de kansen die hier liggen. Het verplaatsen van een bedrijf naar een ander terrein zou hij vaak een goede oplossing vinden, hij schrikt enorm van de leegstand in Woerden en Nieuwegein. Dit is vaak een terecht middel. Maar niet hier.

De heer Versloot gaat in op de ingroening van het bestaande bedrijventerrein. De landschapscoördinator van de gemeente Montfoort heeft met Snel om tafel gezeten en hij heeft opnieuw een ingroeningsplan voor het bestaande bedrijventerrein bekeken. Een deel hiervan is al uitgevoerd, dit behelst ook het gedeelte aan de oostkant en aan de IJsselkant. Alle groene zaken die nu worden aangepakt gebeuren in overleg met de landschapscoördinator van de gemeente Montfoort. Er wordt dus goed gekeken naar het ingroenen van het bedrijventerrein.

De voorzitter bedankt de heren Versloot en Boesten hun inspraak. Spreker geeft hierna de zeventiende inspreker het woord en licht toe dat de organisatie Usine voor de volgende week ingedeeld was. In hun agenda stonden zij echter voor deze dag ingedeeld. Omdat er voldoende ruimte in de tijd is, krijgt de inspreker de gelegenheid om nu in te spreken.

De heer Poortman namens Usine (Utrechtse Stichting Industrieel Erfgoed)

De inspreektekst van de heer Poortman is als bijlage 17 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer De Heer vraagt of de inspreker voorbeelden heeft van gebouwen en plekken die planologisch beschermd zouden moeten worden.

De heer Poortman noemt de laatste echt grote tabaksfabriek die is overgebleven in Utrecht, in een gebied dat een tabakshistorie heeft: de hallen van Ritmeester in Veenendaal. De hallen zitten in een transitiefase en staan leeg. Er moeten plannen voor herbestemming worden gemaakt, hier zijn mensen actief mee bezig. In deze tijd is dat lastig, zij zouden hier wat extra steun bij kunnen krijgen. Een ander voorbeeld is Amersfoort: de Prodentfabriek is recent leeg komen te staan maar ook het complex er schuin tegenover van Warner Jenkinson, de luciferfabriek. Een ander voorbeeld is de Ocrietfabriek in Eembrugge. Volgende week is er een bijeenkomst op het Werkspoorgebied in Utrecht. Met name de grote montagehal staat op dit moment leeg en te koop. Het heeft nog niet de beschermde status van de gemeente terwijl andere gebouwen in de omgeving dat wel hebben. Ook dit heeft een transitie nodig.

De voorzitter bedankt de heer Poortman voor zijn inspraak. Spreker geeft hierna de achttiende inspreker het woord.

Wethouder H. Witte namens de gemeente Soest

De inspreektekst van de heer Witte is als bijlage 18 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer De Heer memoreert een eerdere inspreker die pleitte voor een extra stempeltje: Cultuurhistorische Waarde. De gemeente heeft er in haar zienswijze ook wat over gezegd. Hij vraagt naar het gemeentelijke beleid, wat staat er in het bestemmingsplan? Zitten er al mooie etiketten op en wat zou het toevoegen als de provincie daar een etiket op zet?

De heer Witte stelt dat de Soester Eng een icoon van de gemeente Soest is. Een oude eng die nog onbebouwd is en waar men uitzicht heeft op aan de ene zijde de Utrechtse Heuvelrug en aan de andere zijde de Eempolder. Het moge duidelijk zijn dat de gemeente Soest belang stelt in dit gebied, al meer dan tien jaar is het een beschermd dorpsgezicht.

Spreker zou zich willen aansluiten bij het verzoek van de heer Augustinus. Het is echt een heel bijzonder gebied, er is geen ander gebied in Soest dat zoveel landschappelijke waarde heeft als de Soester Eng. Spreker zegt te durven stellen dat er geen enkele eng te vinden is in de provincie Utrecht die zich qua uitzicht hiermee kan meten.

De voorzitter bedankt de heer Witte voor zijn inspraak. Hij laat weten dat de volgende inspreker, de heer Hirbes, verhinderd is.

Spreker geeft hierna de negentiende inspreker het woord.

De heer C. van Beek met een verzoek tot aanpassing van de rode contour bij Cabauw

De inspreektekst van de heer Van Beek is als bijlage 19 bij het verslag gevoegd. Korthedshalve zij verwezen naar de inhoud.

De heer Balemans schetst de situatie: er is sprake van een bestemmingsplan Woningen uit 1978. Inspreker bouwt er een bedrijf, dat wordt gedoogd, hij betaalt de gemeente voor onder meer alle vergunningen. Met het afgeven van de vergunning is dus niet het bestemmingsplan gewijzigd van wonen naar bedrijven. Nu vraagt inspreker om weer terug te keren naar het slopen van het bedrijf, het bouwen van twee woningen. Zo dus wordt dus het originele bestemmingsplan weer ingevuld. Hij vraagt wat het probleem met de gemeente is.

Mevrouw Blom vraagt naar het Limburgs model.

De heer De Kruif vraagt naar wat met het pand en alle vervuilingen wordt gedaan als inspreker de twee woningen niet vergund krijgt.

De heer De Heer vraagt wat er nu in het bestemmingsplan staat.

De heer Thonon informeert naar hoe inspreker van het kastje naar de muur wordt gestuurd en waarom dat zo is.

De heer Van Beek licht naar aanleiding van de vraag van de heer Balemans toe dat hier sinds 1966 een hinderwetvergunning is. Er is daar bedrijfsvoering, een transportbedrijf. In 1978 kwam voor het eerst een reëel bestemmingsplan in Lopik. Daarin is kreeg het in gebruik zijnde bedrijf niet de bestemming bedrijf. Er werden twee woningen in het bestemmingsplan gezet en er werd gezegd: stoppen jullie met bedrijfsvoering, dan mogen jullie twee woningen bouwen want wij willen hier geen bedrijf.

Er stonden in 1978 sterren in die woningen, wetsartikel 16 van de Ruimtelijke Ordening was van toepassing. Dit houdt in dat de provincie toestemming moet verlenen. Dat was inspreker indertijd niet duidelijk omdat hij niet bekend was met wetsartikelen. Men zag de twee woningen en ging ervan uit dat die woningen gebouwd mochten worden als met de bedrijfsvoering gestopt zou worden.

Achteraf bleek dat de provincie wel mee wilde werken, maar dan moest er Ruimte voor Ruimte komen of het Limburgs model. Bij dit model wordt bekeken wat de huidige waarde is van het terrein. Stel dat dit €200 per vierkante meter is. Dan kijkt men wat het waard is als men het als wonen gaat bestemmen. Stel dat dit € 600 per vierkante meter is. Het verschil van € 400 moet men dan afdragen in een pot. Met die pot gaat de gemeente bijvoorbeeld natuurontwikkeling financieren. In feite koopt men een bouwrecht op het eigen perceel. Financieel is dit echter niet haalbaar voor de inspreker.

In reactie op de vraag van de heer De Kruif laat inspreker weten dat er verschillende bedrijven geweest zijn die vuilcontainers willen stallen op het perceel. Dit zou het alternatief zijn, maar het is iets dat inspreker ook niet wil. Hij wil bouwen. Het perceel is nu als bedrijf in gebruik en hij neemt aan dat hij dit altijd zo kan gebruiken.

De voorzitter bedankt de heer Van Beek voor zijn inspraak.

Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter de hoorzitting onder dankzegging van ieders komst en inbreng.